

تردیدی نیست که زن در هر شرایط و در هر مقام دانی می‌خواهد مورد توجه و تحسین شوهر قرار گیرد و او را متملق بخود بداند و اطمینان داشته باشد که نقطهٔ بازگشت همه تلاش‌ها و کوشش‌های شوهرش بسوی او است .

این یکی از حقوق مشروع و مسلمی است که هر زنی حق دارد آنرا از شوهر خود انتظار داشته باشد و مرد نیز نه تنها باید این اصل مهم خانوادگی را با جان و دل بپذیرد، بلکه برای استحکام بنیان خانواده در هر موقعیتی باید آنرا بکار برد و بوسائل مختلفی در جلب اعتماد همسر خود بکوشد .

اسلام نیز که همواره خواستار صفا و صمیمیت و محبت بین زن و شوهر و خواهان استحکام پیوند زناشویی می‌باشد، در فرصتهای مناسبی با عبارات مختلفی بمراد توصیه کرده است که در جلب رضایت همسر خود بکوشد .

اسلام در بعضی از عبارات محبت مرد به همسر خود را از اخلاق پیامبران می‌شمارد ، راستی چه سعادت بی‌الاتر از این برای مرد تصور میشود که با ابراز محبت به همسر خود مقام تشابه با اخلاق برگزیدگان الهی را بدست آورده، از این جهت در ردیف آنان قرار گیرد .

امام صادق (ع) می‌فرماید: « **من اخلاق الانبیاء حب النساء** » (۱): « محبت به همسر از اخلاق پیامبران است .

انسان ذاتاً و فطرتاً تمایل بجنس مخالف دارد یعنی بطور کلی در ذات او نهفته است که این علاقه را داشته باشد، اگر این علاقه در مسیر طبیعی و مشروع قرار نگیرد ناچار از طریق

محبت به همسر

حسین حقانی زنجان

۴۱

غیر مشروع خودنمایی می کند ، و بدیهی است که اعمال محبت از طریق غیر مشروع یعنی بزنان غیر همسر خود، موجب فساد و هرج و مرج خانوادگی گردیده ناشی از ضعف ایمان بخدا است و در نتیجه ابراز محبت به همسر و جلب رضایت او موجب ازدیاد ایمان می باشد و لازمه ایمان بخدا اعتقاد بیشتر به برگزیدگان خدا و علاقه با آنان و آنچه از طرف خدا برای هدایت مردم آورده اند خواهد بود .

ابوالعباس میگوید از امام صادق (ع) شنیدم که فرمود : «العبد كلما ازداد للنساء حباً ازداد فی الایمان فضلاً» (۱) یعنی « هر کس محبتش به همسر خود بیشتر باشد ایمانش بخداوند زیاد تر است . » امام صادق (ع) فرمود : « کل من اشتد لنا حباً اشتد للنساء حباً » : (۲) کسی بر ما اهل بیت مهربان تر است که بر همسر خودش مهربان تر باشد .

اسلام همواره می خواهد مردان نسبت به سران خود از بهترین و با محبت ترین افرادی باشند که با آنان مهر میورزند و آنان را دوست دارند و در بر آوردن حوائج آنان بکوشند .

رسول خدا فرمود : « خیر کم خیر کم لاهله و انا خیر کم لاهله » (۳) یعنی : « آگاه باشید بهترین شما آنهایی هستند که برای زنان خود بهترین و من بهترین شما هستم درباره زنان خودم . »

(۱) وسائل ج ۷ ص ۱۱ باب نکاح و من لایحضره الفقیه ص ۳۱۲ حدیث ۳

(۲) « « « « (۳) من لایحضره الفقیه حدیث ۵ ص ۳۲۴

علاقه شوهر بهمسر خود بقدری اهمیت دارد که بیک وحی خداوند جبرئیل در این مورد به پیمبر اکرم (ص) شدیداً توصیه می کند :

امام صادق از رسول اکرم (ص) نقل می کند که فرمود : **اوصانی بالمرأة حتی ظننت انه لا ینفی طلاقها الا من فاحشة مبینة** « (۱) : وجبرئیل بمن دربارهٔ محبت بزنان توصیه کرد که گمان کردم طلاق دادن آنها شایسته نیست مگر در صورتیکه زنان از جاده عفت و تقوا منحرف شده ، طریق فساد و فحشاء پیشه خود سازند »

اسلام با توصیه های جالب و همه جانبه خود همواره می کوشد شوهر بمحیط خانواده علاقمند شده ، اکثر اوقات فراغت و استراحت را در کنار همسر و فرزندان خود بگذراند و بدین طریق بحقوق زنان احترام قائل بوده ، احساسات و غرائز آنان را نیز فراموش ننماید .

از اینرو اسلام بمرد دستور می دهد شبها درغیر خانه خود نخوابد و لولاینکه در جائی مهمان باشد و مسلم است که در خانه خود بودن و در کنار همسر و فرزندان خود استراحت کردن یک نوع احترام بشخصیت و بحقوق همسر و فرزندان محسوب میشود .

امام صادق (ع) فرمود : **هالك بذی المروة ان یبیت عن منزله بالمصر الذی فیه اهله** « (۲) یعنی : «بی شخصیت است مردی که در شهر خود باشد و درغیر خانه خود بخوابد» (گرچه در مهمانی باشد) .

حال ممکن است سؤال کنید چگونه و بچه طریقی محبت همسر خود را جلب کنیم ؟ راههای جلب محبت همسر بسیار زیاد و درعین حال آسان و نوع آن نسبت با افراد و خصوصیات روحیشان مختلف است .

هر مردی باید خصوصیات روحی همسر خود را قبل از هر چیز مطالعه کند و به بیندجه چیززی و بچه اندازه ای همسرش را شاد و خرم و بسوی خود جلب می کند؟ چه بسا ممکن است خریدن لباسی یا دادن کادوئی بعنوان هدیه در فرصتهای مناسبی و یا کمک بیعض امور خانه و رسیدگی بان و یا اخلاق نیک و یا اظهار محبت و چشم پوشی از برخی از خطاهایش ، می تواند دل او را بدست آورد .

بهر حال مردان باید بدانند همانطور که آنان بمحبت همسر خود احتیاج دارند و باشباع غرائز و احساسات درونی نیاز دارند (چنانکه در شماره های آینده از آن بحث خواهیم کرد) زنان نیز همانگونه احتیاج دارند بلکه احتیاج آنان شدیدتر است زیرا زنان بعد از ازدواج با مردی ، تمام محبتها و علائق درونی خود را در شوهر خود خلاصه میکنند و دیگر مجاز نیستند علائق و احساسات غریزی و غیر آن را با غیر شوهر

خود در میان بگذارند پس در واقع زنان مسیر تمام علائق روحی و وابستگی خود را تنها منتهی بشوهر خود می‌دانند و اگر بنا باشد شوهرها این نیاز روحی آنان را درک نکنند و در جریحه‌دار ساختن آن کوشش کنند مسلماً خیانت بهمسر خود کرده و بحقوق مسلم آنان تجاوز نموده‌اند، و علاوه بر این کوتاهی مرد در اعطاء محبت معتدل بهمسر و اشباع نمودن احساسات و غرائز روحی آنان موجب می‌گردد که آنان نیز دچار انحرافات شده چه بسا از جاده عفت و عصمت خارج گردند و کانون خانوادگی هم بهم خورده، بانواع خیانات و بدبختیها و جنایات آلوده گردد.

بجرات می‌توان گفت که: اکثر اختلافات خانوادگی و طلاقها و اکثر خیانتها و انحرافهای زنان از اینجا ناشی شده‌است که مردان باشباع احساسات و علائق همسران خود بی‌اعتنا بوده‌اند، یعنی تنها خواسته‌اند علائق و احساسات و نیازهای روحی خود را با همسر خود بر طرف سازند و لکن هیچ فکر نکرده‌اند که همسرانشان نیز احتیاج بمحبت و ابراز آن بانحاء مختلف دارد، او نیز انسان بوده‌حق دارد از حقوق انسانی برخوردار باشد مطالعه صفحات حوادث جرائد شاهد گویای این گفتار می‌باشد.

بهنراست کلمات گهربار رسول اکرم (ص) را در این مورد بشنوید: «ملمون ملمون من ضیع من یمول» (۱) یعنی: از رحمت خداوند دور است کسیکه همسر خود را ضایع گرداند (و او را از طراوت و نشاط انداخته و بحقوق او تجاوز نماید).

آیامی دانید که يك جمله لطیف بهمسر خود از قبیل: «ترا دوست دارم» و «برای تو احترام قائلم» و «تو همسر باشخصیتی هستی» و از این قبیل کلمات چه اثر معجز آسائی در روحیه زنان و تسکین آلام و ناراحتی‌ها و نگرانیها و دلهره‌های آنان دارد؟ و چطور آنان را برای زندگی برمسئولیت خانوادگی آماده‌تر ساخته، انواع و اقسام تلخیها را برای خود هموار می‌سازند؟ و روح خودشان را رای زندگی باشوهرانشان و سازش با آنها با همه نواقصی که دارند و تحمل مشقات زیاد تربیت فرزندان مهیامی کنند؟ و در اشباع خواسته‌های روحی چه تأثیر شگفت انگیزی دارد؟

امام صادق (ع) از رسول اکرم (ص) چنین نقل می‌کند: «قال رسول الله (ص): قول الرجل للمرأة انی احبک لایذهب من قلبها ابداً» (۲) یعنی رسول خدا فرمود:

«قول مرد بهمسر خود: «من ترا دوست دارم» هرگز از قلب همسرش زائل نمیشود!»، یعنی این جمله بظاهر ساده چنان تأثیری در قلب و روح حساس زن دارد که تمام مشکلات و زحمات زندگی زناشویی او را تخفیف داده، مقاومت او را درقبال آنها زیادتر می‌کند و بطور کلی او را آماده همه‌نوع فداکاری در مقابل شوهر و فرزندان می‌نماید.